

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2017 roku

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Cezariusz Baćkowski (spr.)

Sędziowie: SA Wiesław Pędziwiatr

SA Witold Franckiewicz

Protokolant: Aldona Zięta

przy udziale prokurator Prokuratury Okręgowej w Opolu Hanny Wieloch – Zapotocznej

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2017 roku

sprawy **S. W. (1)**

oskarżonego z art. 291 § 1 k.k. w związku z art. 294 § 1 kk w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 271 § 3 kk w związku z art. 273 kk w związku z art. 77 ust. 1 ustawy o rachunkowości w związku z art. 23 ust. 1 o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, art. 18 § 3 kk w związku z art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks w związku z art. 7 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks w związku z art. 37 § 1 pkt 2 kks, art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks w związku z art. 37 § 1 pkt 2 kks

W. K.

oskarżonego z art. 291 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk w związku z art. 18 § 2 kk w związku z art. 270 § 1 kk i art. 273 kk w związku z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości w związku z art. 23 ust. 1 o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, art. 291 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk w związku z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk w związku z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości w związku z art. 23 ust. 1 o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, art. 61 § 1 kks w związku z art. 62 § 2 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks i art. 6 § 2 kks w związku z art. 37 § 1 pkt 2 kks, art. 18 § 3 kk w związku z art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks w związku z art. 7 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks w związku z art. 37 § 1 pkt 2 kks

P. S. (1)

oskarżonego z art. 291 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 271 § 3 kk w związku z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości w związku z art. 286 kk w związku z art. 23 ust. 1 o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, art. 18 § 3 kk w związku z art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks w związku z art. 7 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks w związku z art. 37 § 1 pkt 2 kks

R. L.

oskarżonego z art. 291 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 271 § 3 kk w związku z art. 273 kk w związku z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości w związku z art. 23 ust. o systemie monitorowania i

art. 65 § 1 kk, art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks w związku z art. 37 § 1 pkt 2 kks

A. P.

oskarżonego z art. 291 § 1 kk w związku z art. 294 § 1 kk w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 271 § 3 kk w związku z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości w związku z art. 286 kk w związku z art. 23 ust. 1 o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks w związku z art. 37 § 1 pkt 2 kks

R. D.

oskarżonego z art. 291 § 1 k.k. w związku z art. 294 § 1 kk w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 271 § 3 kk w związku z art. 273 kk w związku z art. 77 ust. 1 ustawy o rachunkowości w związku z art. 23 ust. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk w związku z art. 65 § 1 kk, art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 62 § 2 kks w związku z art. 61 § 1 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks w związku z art. 6 § 2 kks w związku z art. 37 § 1 pkt 2 kks

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora w stosunku do wszystkich oskarżonych oraz apelacji oskarżonych D. K., Z. M., A. S. i S. W. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 1 lipca 2016 r. sygn. akt III K 171/10

I. uchyła zaskarżony wyrok wobec oskarżonego R. M. (1) w punkcie 26 części rozstrzygającej, to jest co do przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt. 1 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości (Dz. U. nr 121 z 1994r. poz. 591 z późn. zm.) w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23.01.2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. nr 34 z 2004r. poz. 293 z późn. zm.) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. art. 65 § 1 kk opisanego w punkcie XXXVI części wstępnej i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu;

II. uchyła zaskarżony wyrok wobec oskarżonych: D. K. w punkcie 34, Z. M. w punkcie 31, K. M. w punkcie 44, D. P. (1) w punkcie 40, A. S. w punkcie 37, S. W. (1) w punkcie 11 części rozstrzygającej i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., art. 44 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 44 § 5 k.k.s. postępowanie w zakresie przypisanych tam przestępstw skarbowych z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 61 § 1 k.k.s., w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s., art. 61 § 1 k.k.s., art. 7 § 1 k.k.s., art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt. 1 i 2 k.k.s. umarza stwierdzając, że kary łączne i łączne środki karne orzeczone wobec tych oskarżonych odpowiednio w punktach: 35, 32, 45, 41, 38, 13 oraz orzeczenia zawarte w punktach 14 i 42 utraciły moc i określa, że wydatki w tej części za obie instancje ponosi Skarb Państwa ;

III. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonych: D. K. w punkcie 35, Z. M. w punkcie 32, K. M. w punkcie 45, D. P. (1) w punkcie 41, A. S. w punkcie 38 części rozstrzygającej, w ten sposób, że stwierdza, iż zawarte tam orzeczenia o warunkowym zawieszeniu kar pozbawienia wolności na okresy próby odnoszą się do jednostkowych kar pozbawienia wolności i na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. oddaje oskarżonych: D. K., Z. M., K. M., D. P. (1), A. S., pod dozór kuratorów sądowych w okresie próby ;

IV. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonych: R. B. w punkcie 28, R. D. w punkcie 49, R. L. w punkcie 24, P. S. (1) w punkcie 22, w ten sposób, że na podstawie art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. oddaje oskarżonych: R. B., R. D., R. L., P. S. (1) pod dozór kuratora sądowego w okresie próby ;

V. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. P.:

- w punkcie 46 i 47 części rozstrzygającej w ten sposób, że podstawę skazania i wymiaru kary uzupełnia o przepis art. 8 § 1 k.k.s.

- w punkcie 48 części rozstrzygającej w ten sposób, że uchyla orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności i na podstawie art. 8 § 2 i 3 k.k.s. określa, że spośród kar orzeczonych w punktach 46 i 47 części rozstrzygającej wykonaniu podlega kara 4 miesięcy pozbawienia wolności i 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) złotych grzywny i stwierdza, że zawarte w punkcie 48 części rozstrzygającej orzeczenie o warunkowym zawieszeniu wykonania kary dotyczy kar pozbawienia wolności wymierzonych w punktach 46 i 47 części rozstrzygającej ;

VI. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonych D. P. (1) i S. W. (1) w ten sposób, że w opisach czynów przypisanych tym oskarżonym zastępuje imię i nazwisko A. K. (1) słowami: „inna osoba” w odpowiednim przypadku ;

VII. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 55 części rozstrzygającej w ten sposób, że zasądza od oskarżonych R. B., R. D., D. K., W. K.,

R. L., Z. M., K. M., A. P., D. P. (2), P. S. (1), A. S., S. W. (1) wydatki poniesione przez Skarb Państwa w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem I instancji w częściach związanych z ich sprawą, a także opłaty od oskarżonych W. K. i P. S. (1) po 4300 złotych, R. L. 9300 złotych, R. B. 3180 złotych, K. M. 680 złotych ;

VIII. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonych: R. B., R. D., D. K., R. L., Z. M., K. M., R. M. (1), A. P., D. P. (2), P. S. (1), A. S., S. W. (1) ;

IX. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 90 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. orzeka wobec oskarżonego S. W. (1) kary łączne 2 (dwóch) lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 250 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda oraz łączny zakaz prowadzenia działalności w zakresie obrotu paliwami płynnymi na okres 6 lat ;

X. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów:

- J. F. 600 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej oskarżonemu S. W. (1) w postępowaniu odwoławczym oraz 138 złotych zwrotu podatku od towarów i usług

- R. L. 1367,16 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej oskarżonym W. K. i R. L. w postępowaniu odwoławczym oraz 276 złotych zwrotu podatku od towarów i usług ;

XI. zasądza od na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania odwoławczego od oskarżonych:

- S. W. (1) 1639,66 złotych w tym opłatę za obie instancje,

- Z. M., A. S. i D. K. po 2581,66 złotych w tym opłaty za obie instancje ,

- D. P. (1) 3181,66 złotych w tym opłatę za obie instancje,

- K. P. 320 złotych opłaty za obie instancje ;

XII. zwalnia oskarżonych: P. S. (1), R. L., K. P. W. K. i R. D. od wydatków postępowania odwoławczego i określa, że ponosi je Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 457 § 2 k.p.k. uzasadnienie ograniczono do oskarżonych: R. M. (1), D. P. (1), A. S., S. W. (1) i Z. M. oraz odnośnie rozstrzygnięć zawartych wobec oskarżonych D. K. w punkcie 34 i K. M. w punkcie 44 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku, to jest w zakresie przypisanych tam przestępstw skarbowych z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 61 § 1 k.k.s., w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 62 § 2 k.k.s., art. 61 § 1 k.k.s., art. 7 § 1 k.k.s., art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt. 1 i 2 k.k.s.

R. M. (1) został oskarżony o popełnienie:

- w okresie od 28.06.2004r. do 31.10.2006r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt. 1 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości (Dz. U. nr 121 z 1994r. poz. 591 z późn. zm.) w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dn. 23.01.2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. nr 34 z 2004r. poz. 293 z późn. zm.) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. art. 65 § 1 kk;

- w okresie od 28.06.2004r. do 31.10.2006r. przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks;

Z. M. został oskarżony o popełnienie:

- w okresie od 01.01.2004 r. do 06.02.2007 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt. 1 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości (Dz. U. nr 121 z 1994 r. poz. 591 z późn. zm.) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. art. 65 § 1 kk;

- w okresie od 01.01.2004 r. do 06.02.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks ;

D. K. został oskarżony o popełnienie:

- od 07.01.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt. 1 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości (Dz. U.. nr 121 z 1994r. poz. 591 z późn. zm.) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. art. 65 § 1 kk

- od 7.01.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks

K. M. był oskarżony o popełnienie:

- w okresie od 07.01.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt. 1 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości (Dz. U.. nr 121 z 1994r. poz. 591 z późn. zm.) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. art. 65 § 1 kk

- w okresie od 7.01.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks i w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks

D. P. (1) został oskarżony o popełnienie:

- w okresie od 21.12.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy z dn. 29.09.1994r o rachunkowości (Dz. U. nr 121 z 1994r poz. 591 z późn. zm.) w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dn. 23.01.2004r o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. nr 34 z 2004r. poz. 293 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 2 kk, w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

- w okresie od 21.12.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks

A. S. został oskarżony o popełnienie:

- od 07.01.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt. 1 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości (Dz. U.. nr 121 z 1994r. poz. 591 z późn. zm.) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. art. 65 § 1 kk,

- od 7.01.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks,

S. W. (1) został oskarżony o popełnienie:

- od 03.05.2004 r. do 25.12.2004 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 273 kk i w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy z 29.09.1994 r. o rachunkowości /Dz. U. Nr 121 z 1994 r. poz. 591 z późn. zm./ w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z 23.01.2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych /Dz.U. Nr 34 z 2004 r, poz. 293 z późn. zm./ przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,

- od 3.05.2004 r. do 20.12.2004 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 273 kk i w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy z 29.09.1994 r. o rachunkowości /Dz. U. Nr 121 z 1994 r. poz. 591 z późn. zm./ w zw. z art. 23 ust. 1 z 23.01.2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych /Dz.U. Nr 34 z 2004 r. poz. 293 z późn. zm./ przy zast. art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1kk

- przestępstwa skarbowego z art. 18 § 3kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks

- przestępstwa skarbowego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks przy zast. art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks,

- od 18.10.2004 r. do 19.08.2005 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy z 29.09.1994 r. o rachunkowości /Dz. U. Nr 121 z 1994 r. poz. 591 z późn. zm./ w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z 23.01.2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych /Dz.U.Nr 34 z 2004 r., poz. 293 z późn. zm./ przy zast. art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,

- od 18.10.2004 r. do 17.08.2005 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 273 kk i z art. 77 pkt 1 ustawy z 29.09.1994 r. o rachunkowości /Dz. U. Nr 121 z 1994 r. poz. 591 z późn. zm./ w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z 23.01.2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych /Dz.U.Nr 34 z 2004 r., poz. 293 z późn. zm./ przy zast. art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,

- przestępstwa skarbowego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks przy zastos. art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks

- od 16.07.2005 r. do 28.02.2007 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości (Dz.U. nr 121 z 1994 r. poz. 591 z późn. zm.) w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dn. 23.01.2004r o systemie monitorowania i kontrolowania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. nr 34 z 2004r poz. 293 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk.

- od 16.07.2005 r. do 21.03.2007 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 273 kk i w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy z dnia 29.09.1994 r. o rachunkowości (Dz.U. nr 121 z 1994 r. poz. 591 z późn. zm.) w zw. z art. 23 ust. 1 z dn. 23.01.2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. nr 34 z 2004r. poz. 293 z późn. zm.) przy zast. art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,

- od 18.09.2003 r. do 01.08.2004 r. przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt. 1 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości (Dz. U. nr 121 z 1994r. poz. 591 z późn. zm.) w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dn. 23.01.2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. nr 34 z 2004r. poz. 293 z późn. zm.) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. art. 65 § 1 kk,

- od 16.07.2005 roku do 21.03.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. z art. 62 § 2 kks z art. oraz w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks przy zast. art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks,

- przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 k.k.s.

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 1 lipca 2016 r., sygn. akt III K 171/10:

1. Uznał oskarżonego S. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 300(trzystu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, a na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat.

2. Uznał oskarżonego S. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku, z tą zmianą, iż z jego opisu wyeliminował przestępcze działanie R. M. (1), stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 300(trzystu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat, a na podstawie art. 45§1 kk przepadek korzyści majątkowej, pochodzącej z popełnionego przestępstwa w kwocie 63 677,13(sześćdziesiąt trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt siedem i 13/100) zł.

3. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego S. W. (1) o czyn opisany w pkt. III części wstępnej wyroku umorzył.

4. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego S. W. (1) o czyn opisany w pkt. IV części wstępnej wyroku umorzył.

5. Uznał oskarżonego S. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. V części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk

przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 300(trzystu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, a na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat.

6. Uznał oskarżonego S. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. VI części wstępnej wyroku, z tą zmianą, iż z jego opisu wyeliminował przestępcze działanie R. M. (1), stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 300(trzystu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat, a na podstawie art. 45§1 kk przepadek korzyści majątkowej, pochodzącej z popełnionego przestępstwa w kwocie 100 262,28(sto tysięcy dwieście sześćdziesiąt dwa i 28/100) zł.

7. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego S. W. (1) o czyn opisany w pkt. VII części wstępnej wyroku umorzył.

8. Uznał oskarżonego S. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. VIII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, art. 273 kk, art. 77 pkt.1 ustawy z 29.09.1994r. o rachunkowości, przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 300(trzystu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, a na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat.

9. Uznał oskarżonego S. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. IX części wstępnej wyroku, z tą zmianą, iż z jego opisu wyeliminował przestępcze działanie R. M. (1), stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, art. 273 kk, art. 77 pkt.1 ustawy z 29.09.1994r. o rachunkowości, przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 300(trzystu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat, a na podstawie art. 45§1 kk przepadek korzyści majątkowej, pochodzącej z popełnionego przestępstwa w kwocie 96 327,09(dziewięćdziesiąt sześć tysięcy trzysta dwadzieścia siedem i 9/100) zł.

10. Uznał oskarżonego S. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. X części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1(jednego) roku i 8(ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 300(trzystu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat, a na podstawie art. 45§1 kk przepadek korzyści majątkowej, pochodzącej z popełnionego przestępstwa w kwocie 723,90(siedemset dwadzieścia trzy i 90/100) zł.

11. Uznał oskarżonego S. W. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XI części wstępnej wyroku, z tą zmianą, iż z jego opisu wyeliminował przestępcze działanie R. M. (1), stanowiącego występki z art. 18§3 kk w zw. z art. 62§2kks, art. 61§1 kks, art. 7§1 kks, art. 6§2 kks i art. 37§1 pkt. 1 i 2 kks, i za to, na podstawie powołanych przepisów wymierzył mu karę 5(pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 150(sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, przepadek równowartości korzyści majątkowej, pochodzącej z popełnionego przestępstwa skarbowego w kwocie 96 327,09(dziewięćdziesiąt sześć tysięcy trzysta dwadzieścia siedem i 9/100) zł.,

12. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego S. W. (1) o czyn opisany w pkt. XII części wstępnej wyroku umorzył.

13. Na podstawie art. 39§2 kks w zw. z art. 39§1 kks, art. 85 kk i art. 43§1 kk, oraz art. 90 §2 kk za wyżej opisane, a zbiegające się przestępstwa i przestępstwo skarbowe wymierzył oskarżonemu S. W. (1) karę łączną 2(dwóch) lat i 8(ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 300(trzystu) stawek dziennych po 100(sto) zł stawka, oraz zakaz działalności w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 6(sześć) lat;

14. Na podstawie art. 8 §2 kks określił, że w zakresie orzeczonych przypadków korzyści majątkowych z punktów 9. i 11. wyroku wykonaniu podlega jedynie przypadek korzyści majątkowej orzeczonej za przestępstwo przypisane w punkcie 9;

15. Uznał oskarżonego W. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XV części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, w zw. z art. 273 kk, w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994r. przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 200(dwustu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, a na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat.

16. Uznał oskarżonego W. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XVI części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 200(dwustu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat, a na podstawie art. 45§1 kk przypadek korzyści majątkowej, pochodzącej z popełnionego przestępstwa w kwocie 23 407,73(dwadzieścia trzy tysiące czterysta siedem i 73/100) zł.

17. Uznał oskarżonego W. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XVII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 200(dwustu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, a na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat.

18. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego W. K. o czyn opisany w pkt. XVIII części wstępnej wyroku umorzył.

19. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego W. K. o czyn opisany w pkt. XIX części wstępnej wyroku umorzył.

20. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego W. K. o czyn opisany w pkt. XX części wstępnej wyroku umorzył.

21. Na podstawie art. 85kk i art. 86§1 kk za wyżej wymienione, a zbiegające się przestępstwa wymierzył oskarżonemu W. K. karę łączną 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200(dwustu) stawek dziennych po 100(sto) zł stawka, a na podstawie art. 43§1 kk i 90 §2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat.

22. Uznał oskarżonego P. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XXXII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3

kk, przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69§1,2 i 3 kk, i art. 70§2 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 4(czterech), na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 200(dwustu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 5(pięć) lat, a na podstawie art. 45§1 kk przepadek korzyści majątkowej, pochodzącej z popełnionego przestępstwa w kwocie 25 000(dwadzieścia pięć tysięcy) zł.

23. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego P. S. (1) o czyn opisany w pkt. XXXIII części wstępnej wyroku umorzył.

24. Uznał oskarżonego R. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XXXIV części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69§1,2 i 3 kk, i art. 70§2 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 4(czterech), na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 300(trzystu) stawek dziennych po 150(sto pięćdziesiąt) zł stawka, na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 6(sześć) lat, a na podstawie art. 45§1 kk przepadek korzyści majątkowej, pochodzącej z popełnionego przestępstwa w kwocie 25 000(dwadzieścia pięć tysięcy) zł.

25. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego R. L. o czyn opisany w pkt. XXXV części wstępnej wyroku umorzył.

26. Uniewinnił oskarżonego R. M. (1) od zarzutu popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XXXVI części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

27. Uniewinnił oskarżonego R. M. (1) od zarzutu popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XXXVII części wstępnej wyroku, kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

28. Uznał oskarżonego R. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XLII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69§1,2 i 3 kk, i art. 70§2 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 3(trzech), na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 150(stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 3(trzy) lata.

29. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego R. B. o czyn opisany w pkt. XLIII części wstępnej wyroku umorzył.

30. Uznał oskarżonego Z. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XLIV części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, w zw. z art. 273 kk, w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994r. przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 120(stu dwudziestu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka.

31. Uznał oskarżonego Z. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XLV części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 62§2 kks w zw. z art. 61§1 kks, w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 62§2kks, art. 61§1 kks, art. 7§1 kks, art. 6§2 kks i art. 37§1 pkt. 1 i 2 kks, i za to, na podstawie powołanych przepisów wymierzył

mu karę 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 150(sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka.

32. Na podstawie art. 39§2 kks w zw. z art. 39§1 kks, art. 85 kk za wyżej opisane, a zbiegające się przestępstwo i przestępstwo skarbowe wymierzył oskarżonemu Z. M. karę łączną 1(jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69§1,2 i 3 kk, i art. 70§2 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 3(trzech), oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200(dwustu) stawek dziennych po 100(sto) zł stawka.

33. Uznał oskarżonego D. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XLVI części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, w zw. z art. 273 kk, w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994r. przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 120(stu dwudziestu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka.

34. Uznał oskarżonego D. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XLVII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 62§2 kks w zw. z art. 61§1 kks, w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 62§2kks, art. 61§1 kks, art. 7§1 kks, art. 6§2 kks i art. 37§1 pkt. 1 i 2 kks, i za to, na podstawie powołanych przepisów wymierzył mu karę 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 100(sto) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka.

35. Na podstawie art. 39§2 kks w zw. z art. 39§1 kks, art. 85 kk za wyżej opisane, a zbiegające się przestępstwo i przestępstwo skarbowe wymierzył oskarżonemu D. K. karę łączną 1(jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69§1,2 i 3 kk, i art. 70§2 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 3(trzech), oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200(dwustu) stawek dziennych po 100(sto) zł stawka.

36. Uznał oskarżonego A. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XLVIII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, w zw. z art. 273 kk, w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994r. przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 120(stu dwudziestu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka.

37. Uznał oskarżonego A. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. XLIX części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 62§2 kks w zw. z art. 61§1 kks, w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 62§2kks, art. 61§1 kks, art. 7§1 kks, art. 6§2 kks i art. 37§1 pkt. 1 i 2 kks, i za to, na podstawie powołanych przepisów wymierzył mu karę 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 100(sto) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka.

38. Na podstawie art. 39§2 kks w zw. z art. 39§1 kks, art. 85 kk za wyżej opisane, a zbiegające się przestępstwo i przestępstwo skarbowe wymierzył oskarżonemu A. S. karę łączną 1(jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69§1,2 i 3 kk, i art. 70§2 kk warunkowo zawieszona na okres próby lat 3(trzech), oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200(dwustu) stawek dziennych po 100(sto) zł stawka.

39. Uznał oskarżonego D. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. LII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, w zw. z art. 273 kk, w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994r. przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 150(stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi na 3(trzy) lata, a na podstawie art. 45§1 kk przepadek korzyści majątkowej, pochodzącej z popełnionego przestępstwa w kwocie 1 050,50(jeden tysiąc pięćdziesiąt i 50/100) zł.

40. Uznał oskarżonego D. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. LIII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 62§2 kks w zw. z art. 61§1 kks, w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 62§2kks, art. 61§1 kks, art. 7§1 kks, art. 6§2 kks i art. 37§1 pkt. 1 i 2 kks, i za to, na podstawie powołanych przepisów wymierzył mu karę 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 100(sto) stawek dziennych po 100(sto) zł. stawka, a na podstawie art. 33§1 kks przepadek korzyści majątkowej w kwocie 1 050,50 (jeden tysiąc pięćdziesiąt i 50/100) zł.

41. Na podstawie art. 39§2 kks w zw. z art. 39§1 kks, art. 85 kk za wyżej opisane, a zbiegające się przestępstwo i przestępstwo skarbowe wymierzył oskarżonemu D. P. (2) karę łączną 1(jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69§1,2 i 3 kk, i art. 70§2 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 3(trzech), oraz karę łączną grzywny w wymiarze 200(dwustu) stawek dziennych po 100(sto) zł stawka.

42. Na podstawie art. 8 §2 kks określił, że w zakresie orzeczonych przypadków korzyści majątkowych z punktów 39. i 40. wyroku wykonaniu podlega jedynie przepadek korzyści majątkowej orzeczonej za przestępstwo przypisane w punkcie 39;

43. Uznał oskarżonego K. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. LIV części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, w zw. z art. 273 kk, w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994r. przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 100(stu) stawek dziennych po 50(pięćdziesiąt) zł. stawka.

44. Uznał oskarżonego K. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. LV części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 62§2 kks w zw. z art. 61§1 kks, w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 62§2kks, art. 61§1 kks, art. 7§1 kks, art. 6§2 kks i art. 37§1 pkt. 1 i 2 kks, i za to, na podstawie powołanych przepisów wymierzył mu karę 2(dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 80(osiemdziesiąt) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł stawka.

45. Na podstawie art. 39§2 kks w zw. z art. 39§1 kks, art. 85 kk za wyżej opisane, a zbiegające się przestępstwo i przestępstwo skarbowe wymierzył oskarżonemu K. M. karę łączną 1(jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69§1,2 i 3 kk, i art. 70§2 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 3(trzech), oraz karę łączną grzywny w wymiarze 100(stu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł stawka.

46. Uznał oskarżonego A. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. LVIII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, w zw. z art. 273 kk, w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994r. przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 50(pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10(dziesięć) zł. stawka.

47. Uznał oskarżonego A. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. LIX części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 62§2 kks w zw. z art. 61§1 kks, w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 62§2kks, art. 61§1 kks, art. 7§1 kks, art. 6§2 kks i art. 37§1 pkt. 1 i 2 kks, i za to, na podstawie powołanych przepisów wymierzył mu karę 2(dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, grzywnę w wymiarze 20(dwudziestu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł stawka.

48. Na podstawie art. 39§2 kks w zw. z art. 39§1 kks, art. 85 kk za wyżej opisane, a zbiegające się przestępstwo i przestępstwo skarbowe wymierzył oskarżonemu A. P. karę łączną 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69§1,2 i 3 kk, i art. 70§2 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 3(trzech), oraz karę łączną grzywny w wymiarze 60(sześćdziesiąt) stawek dziennych po 50(pięćdziesiąt) zł stawka.

49. Uznał oskarżonego R. D. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt. LXII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294§1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 271 §3 kk, przy zast. art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to, na podstawie art. 294§1 kk w związku z art. 291§1 kk, przy zastosowaniu art. 11§3 kk i art. 65§1 kk wymierzył mu karę 1(jednego) roku pozbawienia wolności, wykonanie której na podstawie art. 69§1,2 i 3 kk, i art. 70§2 kk warunkowo zawiesił na okres próby lat 3(trzech), na podstawie art. 33 kk grzywnę w wymiarze 150(stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20(dwadzieścia) zł stawka, na podstawie art. 41§2 kk zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami płynnymi(za wyjątkiem gazu) na 2(dwa) lata, a na podstawie art. 45§1 kk przepadek korzyści majątkowej, pochodzącej z popełnionego przestępstwa w kwocie 12 000(dwunastu tysięcy) zł.

50. Na podstawie art. 17§1 ust. 6 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego R. D. o czyn opisany w pkt LXIII części wstępnej wyroku umorzył.

51. Na podstawie art. 63 §1 k.k. zaliczył oskarżonemu R. L. na poczet orzeczonej kary grzywny jego zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie od 18 lipca 2005r. do 18 października 2005r., co odpowiada 186 (stu osiemdziesięciu sześciu) stawkom dziennym grzywny;

52. Na podstawie art. 63 §1 k.k. zaliczył oskarżonemu R. B. na poczet orzeczonej kary grzywny jego zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie od 12 lipca 2005r. do 30 września 2005r., co odpowiada 150 (stu pięćdziesięciu) stawkom dziennym grzywny, a na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności jego tymczasowe aresztowanie od 1 października 2005r. do 10 listopada 2005r.;

53. Na podstawie art. 63 §1 k.k. zaliczył oskarżonemu P. S. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny jego zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie od 20 lipca 2005r. do 28 października 2005r., co odpowiada 200 (dwustu) stawkom dziennym grzywny, a na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności jego tymczasowe aresztowanie od 29 października 2005r. do 3 lipca 2006 r.;

54. Na podstawie art 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze oraz §2, §14, §16, §19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów:

- J. F. kwotę 4.575,60 zł (cztery tysiące pięćset siedemdziesiąt pięć złotych 60/100) w tym podatek VAT tytułem obrony z urzędu oskarżonego S. W. (1);

- R. L. kwotę 10.332 zł (dziesięć tysięcy trzysta trzydzieści dwa złote 00/100) w tym podatek VAT tytułem obrony z urzędu oskarżonych W. K. i R. L.

55. Na podstawie art. 626 §1 k.p.k., 624 §1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił wszystkich oskarżonych od obowiązku zwrotu kosztów procesu, które poniesie Skarb Państwa i odstąpił od obciążania ich opłatą sądową.

Apelacje od tego wyroku wnieśli prokurator oraz oskarżeni: A. S., D. K., S. W. (1), Z. M. za pośrednictwem obrońców.

Prokurator zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonych:

- R. M. (1) w całości,

- R. L., R. B. i D. P. (1) w części dotyczącej kary i kosztów sądowych, ewentualny zarzut dotyczył innych konsekwencji skazania (dozór kuratora),

- P. S. (1), Z. M., D. K., A. S., K. M., A. P., R. D. w zakresie innych konsekwencji skazania (dozór kuratora) i kosztów sądowych,

- S. W. (1) i W. K. w części dotyczącej kosztów sądowych

i zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wydanego wyroku, mający wpływ na jego treść, wynikający z błędu dowolności, a wyrażający się w poglądzie, że zebrany materiał dowodowy, nie daje podstaw do przyjęcia, że swoim zachowaniem R. M. (1) wyczerpał ustawowe znamiona zarzuconych jemu w akcie oskarżenia czynów w sytuacji, gdy analiza całokształtu materiału dowodowego postępowania, w tym w postaci wyjaśnień oskarżonego R. M. (1) z dnia 30 maja 2007 r. w powiązaniu z wyjaśnieniami J. K. (1) z dnia 16.04.2007 r., 30.05.2007 r. i 14.07.2007 r., prowadzą do wniosku przeciwnego.

2. obrazę przepisu prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k., poprzez wydanie wyroku po dokonaniu oceny dowodów w sposób niezgodny z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, a tym samym z przekroczeniem reguł swobodnej oceny dowodów w zakresie oceny dowodów dotyczących świadomości udziału R. M. (1) w procederze nabywania paliw z nielegalnego źródła i legalizowania jego nabycia poprzez nabywanie fikcyjnych faktur, co znajduje potwierdzenie w treści uzasadnienia Sadu, w którym Sad nie wskazał dowodów, którym dał wiarę, a którym nie, jak i nie wskazał powodów dokonanej oceny, w szczególności dlaczego nie daje wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których przyznaje, wbrew późniejszym relacjom, że miały miejsce kontakty osobiste z J. K. (1) i wskazuje na sposób rozliczania się z nim, jak i obciążającym go wyjaśnieniom J. K. (1).

3. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a to art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie przez Sąd I instancji i odstąpienie od orzeczenia dozoru kuratora w odniesieniu do oskarżonych P. S. (1), Z. M., D. K., A. S., K. M., A. P., R. D., podczas gdy istniały podstawy do jego obligatoryjnego zastosowania, w związku z przyjętym w wyroku opisem i kwalifikacją prawną czynów – art. 65 § 1 k.k.

4. rażącą niewspółmierność kary orzeczonej wobec oskarżonych R. L., R. B. i D. P. (2) wyrażającą się w zastosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności, wskutek czego orzeczona wobec oskarżonych kara nie uwzględnia w sposób należyty stopnia społecznej szkodliwości czynu, popełnionego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w szczególności dolegliwość całokształtu represji skierowanej przeciwko oskarżonym nie jest adekwatna do stopnia ich winy oraz okoliczności popełnionych przez oskarżonych czynów, a także nie spełnia wymogów, jakim powinna odpowiadać ze względu na potrzebę kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, społecznego poczucia sprawiedliwości, oraz nie realizuje celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie powinna osiągnąć w stosunku do oskarżonych.

5. obrazę przepisu prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych, polegającą na zastosowaniu w.w. przepisu i zwolnieniu oskarżonych: S. W. (1), W. K., P. S. (1), R. L., R. B., Z. M., D. K., A. S., D. P. (2), K. M., A. P. i R. D. z zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłat, pomimo nie ustalenia stopnia uciążliwości w.w. zobowiązania w stosunku do możliwości finansowych oskarżonych, po myśli art. 624 § 1 k.p.k.;

w sytuacji nie uwzględnienia zarzutu z pkt 4 – i nie uznania rażącej niewspółmierności orzeczonej – wobec R. L., R. B. i D. P. (2) – kary pozbawienia wolności z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia jej wykonania, podniósł alternatywny zarzut:

6. rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, a to art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie przez Sąd I instancji i odstąpienie od orzeczenia dozoru kuratora w odniesieniu do oskarżonych R. L., R. B. i D. P. (2), podczas gdy istniały podstawy do jego obligatoryjnego zastosowania, w związku z przyjętym w wyroku opisem i kwalifikacją prawną czynów – art. 65 § 1 k.k.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o :

1. uchylenie wyroku, co do R. M. (1) i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.
2. o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez wymierzenie oskarżonym kar i środków karnych w wymiarze:
  - R. L. – czyn z pkt XXXIV – 2 lata pozbawienia wolności, zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.);
  - R. B. – czyn z pkt XLII – 1 roku pozbawienia wolności, zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.);
  - D. P. (2) – kara łączna czynów z pkt LII i LIII – 1 roku pozbawienia wolności, zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.);
  - S. W. (1) – zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.);
  - W. K. – zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.)
  - Z. M. – dozór kuratora sądowego – art. 73 § 2 k.k. i zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.);
  - D. K. – dozór kuratora sądowego (art. 73 § 2 k.k.) i zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.);
  - A. S. – dozór kuratora sądowego (art. 73 § 2 k.k.) i zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.);
  - K. M. – dozór kuratora sądowego (art. 73 § 2 k.k.) i zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.);
  - A. P. – dozór kuratora sądowego (art. 73 § 2 k.k.) i zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.);
  - R. D. – dozór kuratora sądowego (art. 73 § 2 k.k.) i zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.);
  - P. S. (2) – dozór kuratora sądowego (art. 73 § 2 k.k.) i zasądzenie kosztów sądowych i opłat (art. 627 k.p.k.).

Obrońca oskarżonego A. S. zaskarżył wyrok w całości zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji, iż oskarżony A. S. prowadząc działalność gospodarczą pomógł innym oskarżonym w realizacji ich planów przestępczych poprzez zakup tzw. pustych faktur za które płacił w wysokości 0,20 zł za każdy litr paliwa wyszczególniony na tzw. pustej fakturze, gdy tymczasem ustaleń takich nie można czynić, a to z uwagi na fakt, iż oskarżeni W., B., W. i K. nie potwierdzają tych okoliczności, a ich wyjaśnienia różnią się w znacznej części.
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji, iż oskarżony A. S. w okresie od 7.01.2004 r. do 20.02.2007 r. w G. kupował od nieustalonych dostawców różne paliwa płynne jako olej napędowy, którego używał w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej i tym samym przy braku faktur na zakup tych paliw musiał kupować faktury od współoskarżonych i legalizować ich przestępczą działalność, gdy nie wynika to z żadnego dowodu przeprowadzonego w niniejszej sprawie, zaś wersję podawaną przez oskarżonego potwierdziło szereg świadków przesłuchanych w niniejszej sprawie, a to F., J., M., P., P., C., S., którzy wprost zeznawali, iż kupowali paliwo bezpośrednio z samochodu oznaczonego logi firmy (...), płacili gotówką i od kierowcy otrzymywali fakturę na zakup takiego paliwa.
3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na przyjęciu przez Sąd I instancji, iż oskarżony wszystkich powyższych faktów na zakup paliw używał do nierzetelnego prowadzenia ksiąg rachunkowych, sprawozdań i rozliczeń w ramach swojej działalności gospodarczej, gdy tymczasem nie wynika to z żadnych dowodów, na które powołuje się sąd ustalając taki stan rzeczy, bowiem w aktach sprawy nie ma żadnych decyzji podatkowych odnoszących się do tych kwestii.

4. obrazę przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia a to art. 5 § 2 k.p.k. poprzez rozstrzygnięcie rodzących się wątpliwości na niekorzyść oskarżonego w sytuacji, w której inne osoby występujące w niniejszej sprawie dokonujące tak samo jak oskarżony zakupu paliw płynnych miały status świadków a nie oskarżonych i tym samym bezzasadne uznanie, że oskarżony w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej dopuścił się popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów.

5. obrazę przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia a to art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego polegające na nieuzasadnionym przyjęciu, iż oskarżony A. S. dokonując zakupu paliw płynnych od współoskarżonych legalizował ich przestępcze działania, gdy tymczasem inni uczestnicy postępowania a to F., J., M., P., P., C., S. robili dokonanie to samo co oskarżony, a mimo wszystko im nie zostały przedstawione zarzuty, zaś oskarżonemu tak i to z uwagi chyba tylko i wyłącznie na tą okoliczność, iż w inkryminowanym czasie w ramach prowadzonej działalności posiadał on sześć ciągników siodłowych, do których mógł jednorazowo zatankować ponad 4000 litrów oleju napędowego.

6. obrazę przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia a to art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez nie wskazanie na jakich dowodach oparł się sąd dokonując ustaleń w zakresie nierzetelnego prowadzenia ksiąg rachunkowych przez oskarżonego A. S., a także nie ustosunkowanie się przez sąd do zeznań świadków, którzy podobnie jak A. S. dokonywali tak samo jak on zakupu paliw.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego A. S.; ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Obrońca oskarżonego D. K. zaskarżył wyrok w całości zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego a to art. 291 § 1 k.k. oraz art. 271 § 3 k.k., art. 61 § 1 k.k.s. i art. 62 § 2 k.k.s. polegające na błędnej ich interpretacji oraz niewłaściwym zastosowaniu i przyjęciu, iż swoim zachowaniem oskarżony D. K. wypełnił znamiona czynów opisanych w w/w przepisach, w sytuacji gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż po stronie oskarżonego D. K. brak było zamiaru bezpośredniego koniecznego do przypisania mu winy w popełnieniu zarzucanych czynów.

2. mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 7 i 410 k.p.k. polegająca na całkowicie dowolnej, a nie swobodnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności zeznań świadka J. K. (1) i uznaniu tych zeznań za wiarygodne, logiczne i spójne oraz poparte pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w sytuacji, gdy zeznania tegoż świadka są nie tylko sprzeczne ze sobą, ale opisywanych przez tę osobę zdarzeń nie potwierdzają także pozostałe dowody w sprawie.

3. naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. polegające na braku wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku okoliczności dotyczących zamiaru i rodzaju winy, w ramach przypisanej oskarżonemu kwalifikacji prawnej czynu oraz braku wskazania jakie okoliczności faktyczne legły u podstaw odmowie nadania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego D. K. pomimo faktu, iż wyjaśnienia te jak i zeznania cechowała logika, spójność, a nadto wzajemnie się one uzupełniały.

4. mogący mieć wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych stanowiący podstawę rozstrzygnięcia, a polegający na błędnym przyjęciu, iż oskarżony D. K. działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, pomógł w wystawieniu fikcyjnych faktur paliwowych, w sytuacji gdy w sprawie brak jest jakiegokolwiek dowodu takiego działania oskarżonego

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 34 i 35 jego części dyspozytywnej i uniewinnienie oskarżonego D. K. od zarzutów popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów; ewentualnie – uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego S. W. (1) zaskarżył wyrok w całości zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść wyroku, tj. art. 4, 7 i 410 k.p.k. – polegające na dokonaniu całkowicie dowolnej i jednostronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, z całkowitym pominięciem dowodów bezspornie przemawiających na korzyść oskarżonego przy jednoczesnym nadmiernym uwypukleniu dowodów niekorzystnych, w szczególności przejawiającym się w niezasadnym przyznaniu waloru wiarygodności wyjaśnieniom i zeznaniom A. K. (2), P. B., P. S. (1), W. K., w zakresie, w jakim obciążają one oskarżonego, w sytuacji gdy są one w całości niekonsekwentne, niespójne i nielogiczne praktycznie od samego początku prowadzenia postępowania i niekorelujące z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.

2. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść wyroku – będący następstwem obrazy powyżej wskazanych przepisów proceduralnych, a polegający na przyjęciu dowolnego poglądu, iż:

- oskarżony S. W. (1) w procederze handlu nielegalnymi paliwami pełnił rolę pośrednika pomiędzy wystawcami a odbiorcami fikcyjnych faktur, mających za zadanie legalizowanie pochodzenia nielegalnych paliw;

- oskarżony S. W. (1) pomógł P. B. stworzyć pozór legalnego pochodzenia paliw płynnych jako zakupionych przez działającą oficjalnie na (...) firmę PHU (...);

- skarżony S. W. (1) pomógł P. B. w uzyskaniu wystawienia przez W. K. fikcyjnych faktur legalizujących pochodzenie paliw;

- oskarżony S. W. (1) spowodował dodatkowe uwiarygodnienie faktur VAT poprzez ich podpisanie i opieczątowanie przez P. B. w imieniu odbiorcy PHU (...);

- oskarżony S. W. (1) pomógł P. B. w uzyskaniu wystawienia fikcyjnych faktur VAT przez A. K. (2);

- oskarżony w okresie od 3 maja 2004 r. do 20 grudnia 2004 r. w B. i innych miejscowościach na terenie kraju współdziałał w przestępczym procederze paliwowym z P. S. (1), która polegała na wymienianiu się wzajemnie dostawami paliw pochodzących z nielegalnych źródeł i legalizującymi te paliwa fikcyjnymi fakturami VAT;

- podczas gdy ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, dokonana po myśli reguł procesowych, wynikających z treści art. 4, 7 i 410 k.p.k. – nie daje podstaw do przyjęcia takiego poglądu, a tym samym także do przypisania oskarżonemu sprawstwa i winy za przestępstwa umyślnego paserstwa i fałszerstwa, w tym częściowo w ich formie zjawiskowej pomocnictwa;

a względnie:

3. rażąco niewspółmierność orzeczonej względem oskarżonego kary – poprzez wymierzenie oskarżonemu za przypisane przestępstwa kary łącznej 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności, podczas gdy z uwagi na sposób działania oskarżonego, jego wkład i rolę w przestępczym procederze, a także i warunki osobiste oskarżonego, jego sposób życia przed i po popełnieniu przestępstw – w pełni uprawnionym i wywarzonym byłoby orzeczenie względem jego osoby kary łącznej 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 4 (czterech) lub też zastosowanie tzw. kary mieszanej z art. 37b k.k.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od wszystkich stawianych zarzutów;

względnie:

2. zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia o karze poprzez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania lub tzw. kary mieszanej;

a alternatywnie:

3. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego Z. M. zaskarżył wyrok w całości, zarzucając: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na oparciu orzeczenia na okolicznościach, które nie wynikają z przeprowadzonych w sprawie dowodów.

Podnosząc ten zarzut, apelujący wniósł o uniewinnienie oskarżonego Z. M. oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów obrony w obu instancjach.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się w znacznej części zasadna. Nie można było podzielić jedynie zarzutu rażącej niewspółmierności kar pozbawienia wolności z powodu warunkowego zawieszenia ich wykonania wobec oskarżonych R. L., R. B. i D. P. (2).

Nietrafne były zarzuty apelacji obrońców oskarżonych S. W. (1), A. S., D. K. i Z. M..

Niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów należało uwzględnić zaistnienie przeszkody procesowej w postaci przedawnienia karalności za przestępstwa skarbowe przypisane w zaskarżonym wyroku oskarżonym D. K. w punkcie 34, Z. M. w punkcie 31, K. M. w punkcie 44, D. P. (1) w punkcie 40, A. S. w punkcie 37, S. W. (1) w punkcie 11 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku (art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., art. 44 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 44 § 5 k.k.s.).

1. Rację ma prokurator gdy wskazuje, że rozstrzygnięcie o uniewinnieniu oskarżonego **R. M. (1)** od odpowiedzialności za czyny opisane w punktach XXXVI I XXXVII części wstępnej zaskarżonego wyroku (punkty 26 i 27 części rozstrzygającej) było rezultatem pominięcia zeznań J. K. (1) (k.5160-5165, 5401-5405, 5435-5438) i części wyjaśnień R. M. (1) (k.5428-33, 5435-5438), dowodów którym Sąd Okręgowy, jak się zdaje (uzasadnienie str. 114, 115), dał wiarę (art. 410 k.p.k.).

Wady uzasadnienia nie dowodzą wadliwości wyroku (tak jak ich brak nie dowodzi jego trafności) i z istoty rzeczy (zostały sporządzone już po jego wydaniu) nie mogły mieć wpływu na jego treść. Mogą natomiast wskazywać na wadliwość procesu wyrokowania, ale by się o tym przekonać konieczne jest sięgnięcie do akt sprawy.

Sąd I instancji autorytatywnie stwierdza (uzasadnienie str. 115), że to wyjaśnienia J. K. (1) „ostatecznie przesądziły o braku możliwości przypisania oskarżonemu R. M. sprawstwa i winy”. Wcześniej (uzasadnienie str. 114) pisze tylko, że świadek mówił co prawda o ustaleniu wystawiania faktur paliwowych na spotkaniu z oskarżonym w barze (...) (k.5164) ale następnie (k.5437) wskazał, że musiał się pomylić i spotkał się wtedy z J. S..

Poza polem rozważań Sądu Okręgowego pozostały, jak można sądzić, te wypowiedzi J. K. (1), które wskazują na świadomość oskarżonego R. M. (1), że wystawiane przez J. K. (1) faktury sprzedaży oleju napędowego nie obrazowały żadnych zdarzeń gospodarczych.

Jest niesporne, że J. K. (1) prowadząc firmę (...) nie zajmował się sprzedażą paliw płynnych. Jego działalność polegała na wystawianiu tzw. „pustych”, nie obrazujących realnych zdarzeń gospodarczych faktur sprzedaży tych paliw osobom zainteresowanym ich nabyciem, po cenie kilku – kilkunastu groszy za litr paliwa na fakturze (k.5004, 5005, 5077, 5080, 5155). Podobnie nie jest podważane, że oskarżony R. M. (1) zamawiał paliwa do swojej stacji u J. S. i z nim się rozliczał płacąc gotówką, lub przelewem na konto wystawcy faktury – Firmy (...) (k.15140, 5430, 5431, 22135-22140, 22141-22143).

Trzeba zauważyć, że J. K. (1) odróżnia R. M. (1) od J. S. (k.5164, 5437), opisuje jak wygląda oskarżony, gdzie znajduje się jego stacja paliw, mówi o spotkaniach w barze i na stacji paliw w których uczestniczył R. M. (1) i J. S. (k.5437). Podczas konfrontacji rozpoznaje oskarżonego (k.5437) jako osobę której nie mniej niż trzy razy przekazywał faktury i otrzymywał zapłatę za ich wystawienie, a nie za paliwo, po 6 gr za litr oleju na fakturze. Sąd Okręgowy nie rozważa

jakie znaczenie dla oceny świadomości oskarżonego ma sytuacja, gdy zamawia on paliwo u J. S. od niego je otrzymuje, po części gotówkowo z nim się rozlicza i jeszcze dodatkowo płaci osobom wystawiającym i dostarczającym faktury sprzedaży oleju napędowego nie cenę z tych faktur ale wielokrotnie niższą, choć umówioną z J. S. już uiszcł. J. K. (1) podaje (k.5164), że po nawiązaniu współpracy R. M. (1) telefonował do niego i dokonywał „zamówień” faktur. Jeśli więc wg. oskarżonego zamawiał olej napędowy u J. S. to niezrozumiałe jest w jakim celu kontaktował się z J. K. (1) podając jakie faktury ma sporządzić skoro wszystko to przekazał już J. S.. Co istotne dla zakresu odpowiedzialności J. K. (1) mówi (k.5005, 5079, 5404), że nie ustalał z odbiorcami faktur przekazanymi mu przez K. W. (1) (zajmującego się wcześniej tym samym procederem) cen za ich wystawienie, lecz były one im znane. To samo świadek relacjonuje o R. M. (1) którego poznał poprzez S. W. (1) i K. W. (1) (k.5437) wskazując, że wiedział on ile ma zapłacić za wystawienie faktur.

Oczywiście trafnie prokurator podnosi też, że Sąd orzekający merytorycznie koncentrując się na wyjaśnieniach R. M. (1) złożonych na rozprawie pominął te z postępowania przygotowawczego, choć po ich odczytaniu na rozprawie zostały włączone do podstawy dowodowej.

Przecież oskarżony przyznaje tam (k.5432), że zdarzały się wypadki gdy wpłacał J. K. (1) pieniądze wyłącznie za same faktury i było to najprawdopodobniej kilkanaście groszy za każdy litr paliwa na fakturze. Dalej (k.5432) R. M. (1) opisuje spotkanie z J. K. (1) w barze w R. (zeznaje o nim także J. K. (1) – k.5437) kiedy świadek dostarczył mu faktury a on rozliczył się z nim za wystawienie faktur ponieważ za paliwo zawsze rozliczał się z J. S.. R. M. (1) potwierdza te okoliczności podczas konfrontacji z J. K. (1) (k.5437) podając tylko, że wydaje mu się, że płacił świadkowi nie sześć (jak mówił J. K. (1)) ale kilkanaście groszy za litr paliwa na fakturze. Widać zatem, że oskarżony wyraźnie odróżnia płacenie za paliwo J. S. u którego je zamawiał, od osobnego płacenia tylko za dostarczone faktury paliwowe co czynił do rąk J. K. (1).

Sąd Okręgowy nie odnosi się do tych wyjaśnień mogących przecież prowadzić, tak jak wskazane wyżej zeznania J. K. (1), do przeciwnych wniosków o stanie świadomości R. M. (1) odnośnie charakteru faktur otrzymywanych od firm (...), R. W. i J. K. (1) i pochodzenia paliwa nabywanego od J. S..

Skoro tak to konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego R. M. (1) w punkcie 26 części rozstrzygającej, to jest co do przestępstwa z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 271 § 3 kk i art. 273 kk w zw. z art. 77 pkt. 1 Ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości (Dz. U. nr 121 z 1994r. poz. 591 z późn. zm.) w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23.01.2004r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. nr 34 z 2004r. poz. 293 z późn. zm.) przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk i art. 12 kk w zw. art. 65 § 1 kk opisanego w punkcie XXXVI części wstępnej zaskarżonego wyroku przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Opolu.

Te same, co jasne, powody dotyczą pozostającego w zbiegu idealnym przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks opisanego w punkcie XXXVII części wstępnej zaskarżonego wyroku od którego popełnienia został także niewinny R. M. (1) (punkt 27 części rozstrzygającej).

Oskarżonemu zarzucono jego popełnienie w okresie od 28.06.2004r., do 31.10.2006 r. zatem z dniem 1 listopada 2016 r. doszło do przedawnienia karalności za to przestępstwo skarbowe stosownie do art. 44 § 1 pkt 1 k.k.s. i art. 44 § 5 k.k.s., ponieważ art. 62 § 2 k.k.s. w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2017 r. (art. 2 § 2 k.k.s.) w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. przewidywał tylko karę grzywny do 240 stawek dziennych.

Szerzej okoliczności dotyczące przedawnienia są omówione w punkcie 2 niniejszego uzasadnienia. Tu trzeba stwierdzić, że przedawnienie karalności przestępstwa skarbowego jest przeszkodą procesową uniemożliwiającą prowadzenie postępowania karnego (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s.) o skutkach bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. Jednak uchylenie wyroku w omawianej tu części, jak to postuluje prokurator, (i umorzenie postępowania z powodu przedawnienia) wyklucza art. 439 § 2 k.p.k. zgodnie z którym uchylenie orzeczenia jedynie z powodów określonych w art. 439 § 1 pkt 9 - 11 k.p.k. (a więc m.in. przedawnienia) może nastąpić tylko

na korzyść oskarżonego. W tym wypadku zaś najkorzystniejsze dla oskarżonego R. M. (1), bo uniewinniające od przestępstwa skarbowego, orzeczenie już wydał Sąd Okręgowy. Stąd żądanie apelacji prokuratora uchylenia wyroku wobec R. M. (1) w zakresie czynu z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks było niezasadne.

2. Jak już zasygnalizowano wyżej nastąpiło **przedawnienie** karalności za przestępstwa skarbowe przypisane w zaskarżonym wyroku części oskarżonych, co podlegało uwzględnieniu (art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.) z urzędu w związku z wniesieniem środków odwoławczych (na okoliczność tę zwracali także uwagę obrońcy w toku postępowania apelacyjnego).

Sąd Okręgowy przypisał (m.in.) oskarżonym:

- S. W. (1) popełnienie od 16.07.2005 r. do 21.03.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 62 § 2 kks z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks przy zast. art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks (punkt 11 części rozstrzygającej, punkt XI części wstępnej zaskarżonego wyroku),

- A. S. popełnienie od 7.01.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks, (punkt 37 części rozstrzygającej, punkt XLIX części wstępnej zaskarżonego wyroku)

- D. P. (1) popełnienie w okresie od 21.12.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks, (punkt 40 części rozstrzygającej, punkt LIII części wstępnej zaskarżonego wyroku)

- K. M. popełnienie w okresie od 7.01.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks i w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 kks (punkt 44 części rozstrzygającej, punkt LV części wstępnej zaskarżonego wyroku),

- D. K. popełnienie od 7.01.2004 r. do 20.02.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks (punkt 34 części rozstrzygającej, punkt XLVII części wstępnej zaskarżonego wyroku),

- Z. M. popełnienie - w okresie od 01.01.2004 r. do 06.02.2007 r. przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks w zw. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks przy zast. art. 7 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks (punkt 31 części rozstrzygającej, punkt XLV części wstępnej zaskarżonego wyroku).

Zważywszy choćby na zagrożenie ustawowe od dnia 1 stycznia 2017 r. karą pozbawienia wolności przestępstw skarbowych przypisanych oskarżonym (art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s.) względniejsza (art. 2 § 2 k.k.s.) dla oskarżonych będzie ustawa w brzmieniu sprzed tej daty skoro przewidywała tylko karę grzywny do 240 stawek dziennych. Na marginesie w związku z podstawami obligatoryjnego nadzwyczajnego zaostrzenia kary (art. 37 k.k.s., art. 38 k.k.s.) należy zauważyć, że stosownie do art. 53 § 5 kks zagrożenie karne jest to zagrożenie karą przewidziane w odpowiednim przepisie tytułu I działu II - Część szczególna, określającym dany typ przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego zatem przy obliczeniu okresu przedawnienia na podstawie art. 44 § 1 k.k.s., przez "zagrożenie karą" rozumieć należy zagrożenie przewidziane w sankcji zawartej w przepisie szczególnym naruszonym przez sprawcę (postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 14 września 2011 r., II AKz 368/12, OSAWr 2012 nr 4, poz. 264).

Stosownie do art.44 § 1 pkt 1 k.k.s. i art.44 § 5 k.k.s. przedawnienie karalności tych przestępstw skarbowych następuje po 10 latach od czasu ich popełnienia. Skoro tak, to do przedawnienia karalności za wymienione wyżej przestępstwa skarbowe doszło wobec oskarżonych: Z. M. w dniu 7 lutego 2017 r., D. K., K. M., D. P. (2), A. S. w dniu 21 lutego 2017 r., S. W. (1) w dniu 22 marca 2017 r.

Dlatego należało uchylić zaskarżony wyrok co do tych czynów i na podstawie art.17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art.113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 44 § 1 pkt 1 i § 5 k.k.s. w tej części umorzyć postępowanie określając, że wydatki w tym zakresie ponosi Skarb Państwa (art. 632 pkt 2 k.p.k.). Następstwem opisanego rozstrzygnięcia była utrata mocy kar łącznych orzeczonych wobec oskarżonych D. K. w punkcie 35, Z. M. w punkcie 32, K. M. w punkcie 45, D. P. (1) w punkcie 41, A. S. w punkcie 38, S. W. (1) w punkcie 13 części rozstrzygającej (art. 575 § 2 k.p.k.). Tak więc orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kar pozbawienia wolności zawarte w tych punktach odnoszą się do kar jednostkowych orzeczonych wobec oskarżonych co do których Sąd Okręgowy tę instytucję zastosował. W stosunku do oskarżonych S. W. (1) (punkt 14 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku) i D. P. (1) (punkt 42 części rozstrzygającej) następstwem takim było także odpadnięcie podstawy do rozstrzygnięcia na zasadzie art. 8 § 2 k.k.s. który z orzeczonych przypadków korzyści podlega wykonaniu ponieważ „ pozostał” przypadek orzeczony za przestępstwo.

Można w tym miejscu wskazać na niekonsekwencję Sądu I instancji, który zastosował instytucję z art. 8 § 2 k.k.s. właściwą dla idealnego zbiegu przestępstwa i przestępstwa skarbowego, choć uznał (zresztą błędnie – chodziło przecież o te same zachowania), że czyny o których mowa nie zbiegają się idealnie (art. 8 § 1 k.k.s.), lecz realnie (art. 85 k.k. w zw. z art. 20 § 2 k.k.s., art. 39 § 2 k.k.s.). Uwaga ta w realiach sprawy ma znaczenie dla rozstrzygnięcia w zakresie kary wobec A. P., ponieważ w jego wypadku nie doszło do przedawnienia karalności za przypisane przestępstwo skarbowe i skutkowałą stosowną zmianą w związku z apelacją prokuratora (art. 440 k.p.k.).

3. obrońca oskarżonego **Z. M.** zarzuca błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a dotyczący świadomości oskarżonego, że nabywane paliwo pochodzi z czynu zabronionego zaś otrzymywane faktury nie obrazują rzeczywistych zdarzeń gospodarczych.

Zdaniem apelującego relacje J. K. (1), S. W. (1) i P. B. nie dają podstaw by podważyć prawdziwość wyjaśnień oskarżonego (k.19824-19825, 5580-5585, 14272-14275, 15442-15445), że prowadząc firmę transportową i nabywając paliwa od pośredników - S. W. (1), K. W. (1), P. B. nie wiedział, że faktury za które płacił są fikcyjne a paliwo pochodzi z czynu zabronionego.

S. W. (1) ((...)) i P. B. (k.15007, 19883, 21433v) zaprzeczają, by dostarczali oskarżonemu tylko „puste” faktury paliwowe. Jednak drugi z nich przyznając się do zarzutów dotyczących współdziałania w wystawianiu fikcyjnych faktur i paserstwie paliwa pochodzącego z czynu zabronionego wskazał (k. 21433v), że proceder którym się trudnili polegał także na dostarczaniu takich paliw i faktur choć przecież, jak wyjaśnia (k.19983), z paliwem nie miał do czynienia, wystawiał tylko faktury. Z. M. nie mógł więc od niego nabywać paliwa jak to wyjaśnia (k. 14274). Także J. K. (2) mówi (k.5078) o sytuacji gdy K. W. (1), któremu towarzyszył, dostarczył oskarżonemu faktury paliwowe i w tym czasie cysterna dokonała zrzutu paliwa. P. C. zajmujący się pośrednictwem w dostarczaniu fikcyjnych faktur wyjaśnia (k.6499), że miał wyszukiwać nabywców faktur „a jakby ktoś chciał paliwo to też”. Okoliczność, że oskarżony nabywał paliwo i otrzymywał faktury sama w sobie nie dowodzi, że nie wiedział, iż nabywane paliwo pochodzi z czynu zabronionego a faktury wystawiły podmioty, które nie zajmują się obrotem paliwem.

J. K. (1), jak to wskazano w punkcie 1. niniejszego uzasadnienia, prowadząc firmę (...) nie sprzedawał paliw płynnych. Jego działalność polegała na wystawianiu faktur sprzedaży paliw nie obrazujących realnych zdarzeń gospodarczych osobom zainteresowanym ich nabyciem, po cenie kilku – kilkunastu groszy za litr paliwa na fakturze (k.5004, 5005, 5077, 5080, 5155). Przy tym (k.5005, 5079, 5404) nie ustalał on z odbiorcami faktur przekazanymi mu przez K. W. (1) (po którym tą działalność przejął) cen za ich wystawienie, lecz były one im znane, podobnie jak zasady prowadzonego procederu (k.5416): właściciele firm zamawiali telefonicznie u niego fikcyjne faktury podając ich liczbę i ilość paliwa, on im dostarczał faktury i otrzymywał od nich za to zapłatę (k.5077). Tak też było ze Z. M., którego poznał za pośrednictwem K. W. (1) jako odbiorcę faktur a nie paliwa o którym zresztą podczas spotkania nie było mowy (k.5416, 14703), choć przecież właśnie zakupem oleju napędowego, a nie faktur był zainteresowany (jak deklaruje) Z. M.. Rzecz przedstawiała się więc w ten sposób, że choć właśnie miał się zmienić pośrednik, który sprzedawał oskarżonemu paliwa (firmę (...) K. W. miała zastąpić firma (...) J. K.) to Z. M. nie rozmawiał z nim o cenach, warunkach dostaw, ich częstotliwości, zasadach płatności itp., co wydawałoby się naturalne. Przeciwnie, już na tym pierwszym

spotkaniu K. W. (1) wręczył oskarżonemu faktury wystawione przez towarzyszącego mu J. K. (1) (k.5156), choć przecież oskarżony nie zamawiał żadnego paliwa u J. K. (1), którego dopiero wtedy poznał. Z. M. wyjaśnia zresztą (k.5583), że za dostarczone paliwo nie płacił J. K. (1), lecz K. W. (1) lub S. W. (1) mimo, że kupował je od firmy (...). Oskarżony tłumaczy (k.5584), że robił tak ponieważ S. W. (1) powiedział mu, że J. K. (1) jest jego pracownikiem. Tyle, że wystawcą faktur nie była firma (...) lecz J. K. (1). Tak więc kto inny dostarczał oskarżonemu paliwo, a kto inny faktury mające dokumentować jego zakup. Pisze o tym Sąd Okręgowy (uzasadnienie str. 113) odwołując się do wypowiedzi J. K. (1) stwierdzającego, że dla Z. M. było jasne, że kupuje fikcyjne faktury i takie „puste” faktury kupował już wcześniej płacąc po 8 gr za litr paliwa na fakturze.

Rzeczywiście J. K. (1) wskazuje (k.14703), że co prawda jeździł pod dom oskarżonego z opisującymi niezaistniałe zdarzenia gospodarcze fakturami, które wystawił, ale przekazywali je towarzyszący mu K. W. (1) lub S. W. (1) i oni odbierali pieniądze i dopiero następnie dawali mu jego część, stąd nie wie jakie faktycznie kwoty uiszczal oskarżony. Wcześniej jednak (k.5156) świadek ten mówił, że także sam przyjeżdżał do Z. M., dawał mu zamówione fikcyjne faktury i odbierał zapłatę za nie. Co istotne J. K. (1) podaje szczegóły tych kontaktów wskazując, że przekazywał faktury wystawione nie tylko na firmę oskarżonego ale i inne podmioty które wymienia, że Z. M. informował go telefonicznie, że przekaże mu pieniądze za faktury po kilku dniach po rozliczeniu się z innymi osobami na które były wystawione. Wszystko to mówił (k.5153) ledwie po 2 miesiącach od zakończenia przestępczej działalności, miał więc wszystkie te okoliczności świeżo w pamięci, gdy wyjaśnienia z k. 14703 złożył trzy lata później. Tłumaczenie (k.14703) rozbieżności zdenerwowaniem związanym z zatrzymaniem nie przekonuje skoro J. K. (1) był wtedy tymczasowo aresztowany od około dwóch tygodni i już wcześniej kilkakrotnie go przesłuchiowano. Wiarygodne są więc początkowe twierdzenia świadka, który już wcześniej (k.5006) mówił o tym, że Z. M. był jedną z osób którym dostarczał faktury i otrzymywał od nich za to zapłatę. Nadto jak podaje J. K. (1) (k.5156, 14703v) to oskarżony telefonował do niego i zamawiał faktury dla innych podmiotów podając liczbę faktur i ilość litrów paliwa, choć przecież nie zamawiały one (podobnie jak Z. M.) paliw u J. K. (1).

Tak więc oskarżony Z. M. zamawiał faktury paliwowe u J. K. (1), odbierał je od niego i płacił mu za ich wystawienie, choć J. K. (1) nie miał paliwa, a oskarżony nabywał je od innych osób i im, a nie J. K. (1) za nie płacił. Nabywając legalny olej napędowy oskarżony dysponowałby fakturami jego zakupu i nie musiałby płacić osobno za paliwo a osobno innym osobom za wystawienie „pustych” faktur służących kamuflowaniu faktycznego pochodzenia paliwa z czynu zabronionego i rozliczeniom podatkowym. Nie budzi zatem wątpliwości trafność stanowiska Sądu I instancji o świadomości oskarżonego takiego charakteru używanego paliwa pochodzącego z czynu zabronionego i otrzymywanych faktur jako nie obrazujących realnych zdarzeń gospodarczych do których wystawienia dostarczał danych.

Należało podzielić stanowisko Sądu Okręgowego w zakresie sprawstwa, winy i oceny prawnokarnej zachowania oskarżonego jako wyczerpującego dyspozycję art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 273 kk, w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994r. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk.

O przedawnieniu karalności drugiego z zarzucanych Z. M. czynów i konsekwencjach była mowa w punkcie 2.

Orzeczona wobec oskarżonego Z. M. kara pozbawienia wolności i grzywny nie razi niewspółmierną surowością, właściwie uwzględnia stopień winy oskarżonego, stopień karygodności jego czynu oraz okoliczności charakteryzujące cechy osobowości, niekaralność, sytuację rodzinną, ustabilizowany sposób życia przed popełnieniem przestępstwa. Ustalony trzyletni okres próby w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności jest niezbędny dla wdrożenia oskarżonego do przestrzegania prawa, a ustalona stawka dzienna grzywny uwzględnia sytuację majątkową i rodzinną Z. M. oraz jego możliwości zarobkowe.

Rację ma prokurator podnosząc, że Sąd Okręgowy z obrazą art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. orzekając o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności zrezygnował z oddania oskarżonego Z. M. pod dozór kuratora sądowego. W realiach sprawy, skoro oskarżonemu przypisano przestępstwo, z którego popełnienia uczynił

sobie stałe źródło dochodu (art. 65 § 1 k.k.), konieczne było poddanie oskarżonego dozorowi kuratora. Obowiązek ten wynika jasno z analizy przepisów art. 73 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06.12.2012 r., IV KK 306/12, Legalis) Przeoczenie powyższego przez Sąd Okręgowy musiało skutkować zmianą zaskarżonego wyroku stosownie do wniosku apelacji prokuratora (art. 437 § 2 k.p.k.).

4. Podobne do omówionych wyżej zarzuty formułuje obrońca oskarżonego **A. S.**. Zasadniczo dotyczą one świadomości tego oskarżonego co do pochodzenia paliwa używanego w działalności firmy transportowej i charakteru faktur otrzymanych od firm (...), P. B., K. W. (1) i J. K. (1).

Rację ma oczywiście obrońca gdy wskazuje na wady uzasadnienia dotyczące w szczególności oceny dowodów. Jak już była o tym mowa w punkcie 1. niniejszych rozważań zarzucenie obrazy art. 424 k.p.k. nie może prowadzić do pożądanego przez apelującego rezultatu ponieważ uzasadnienie jako odrębny od wyroku dokument procesowy powstaje po jego wydaniu. Stąd nie może mieć wpływu na jego treść jak tego wymaga art. 438 pkt 2 k.p.k. podobnie jak to co było później nie może wpływać na to, co było wcześniej. Kontrolna analiza akt wskazuje, że szczątkowo podana w pisemnych motywach ocena dowodów i wyprowadzone z tych dowodów wnioski w ostatecznym rozrachunku nie uchylają regule z art. 7 k.p.k., zasadom poprawnego rozumowania, doświadczeniu i wiedzy.

Nakaz rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego wyrażony w art. 5 § 2 k.p.k. skierowany jest do organu postępowania, a nie strony. Chodzi więc o te obiektywne, a nie istniejące tylko w subiektywnym przekonaniu strony, wątpliwości, które powziął (lub powinien powziąć) Sąd, lecz ich nie rozstrzygnął we wskazanym kierunku. Obrońca nie wskazuje jakie nieusunięte wątpliwości nie zostały rozstrzygnięte na korzyść A. S.. W kontekście zarzutów apelacji można dodać, że nakaz rozstrzygnięcia nie usuniętych wątpliwości na korzyść oskarżonego nie odnosi się do oceny dowodów. Ta następuje stosownie do art. 7 k.p.k.

Oskarżony wyjaśnia (k.5958, 14315), że J. K. (1) zaproponował mu dostawy paliwa po korzystnej cenie taniej i dostarczał na składane telefonicznie zamówienia. Tyle, że J. K. (1), jak konsekwentnie twierdził (o czym już była mowa w punkcie 1. i 2.), nie miał paliwa i nie poszukiwał dostępu do niego. Świadek ten, co też wskazano, trudnił się wystawianiem faktur opisujących nie zaistniałe transakcje paliwowe i dostarczaniem ich zainteresowanym za co otrzymywał od nich wynagrodzenie. Jedną z takich osób był, jak podaje J. K. (1) (k. 5006, 5148, 5149, 5984, 14591v, 14703v), A. S. który płacił mu za nie zależnie od ilości paliwa na nich 1000-2000 zł.

Podobnie P. B. (k.19983) nie pośredniczył w sprzedaży paliwa lecz, jak J. K. (1), zbywał fikcyjne faktury paliwowe, co potwierdza S. W. (1) (tamże). Także P. S. (1) wymienia firmy (...), G. K. W. (1) jako te, które za pośrednictwem S. W. (1) wystawiały dla niego „puste” faktury (k.5989, 6073, 15068). Wymienieni zaprzeczyli więc wyjaśnieniom oskarżonego o nabywaniu paliwa od P. B. i J. K. (1). Skoro więc twierdzenia oskarżonego o źródłach pochodzenia używanego w firmie transportowej paliwa były nieprawdziwe to Sąd Okręgowy mógł przyjąć, że są one nieustalone. Można dodać, że S. W. (1) i P. S. (1) dostarczający paliwa i korzystający przy tym z wystawiania fikcyjnych faktur m.in. przez firmy (...), G. K. W. (1) i K. J. K. (1) uzyskiwali je od W. K. gdzie powstawało w procesie mieszania komponentów (k.14179, 15069, 15086, 15177) lub z rafinerii jako substancje ropopochodne o składzie podobnym do paliwa silnikowego (k.19982). Nie widać przy tym powodu dla którego wymienione osoby miałyby nieprawdziwie przyznawać się do popełnienia przestępstwa i wskazywać (J. K.) na udział innych osób (m.in. oskarżonego) w sytuacji gdy prowadziły legalną działalność gospodarczą polegającą na udziale w obrocie paliwami płynnymi.

Relację J. K. (1) (k. 5148-5149, 5984, 14591v, 14703v) o tym, że A. S. telefonicznie zamawiał u niego faktury paliwowe podając ich liczbę i ilość paliwa jaka ma się na nich znaleźć, a potem odbierał je płacąc nie cenę z faktury lecz kilka – kilkanaście groszy za litr paliwa na fakturze potwierdzają wyjaśnienia D. P. (1), który wskazuje (k.6558, 6564), że dostarczał odbiorcom w tym m. in. A. S. faktury wystawione przez J. K. (1) i K. W. (1) i odbierał zapłatę – kwoty znacznie niższe niż wskazane na fakturze – tj. około 1000 zł. Sąd Okręgowy słusznie więc uznał za wiarygodne wypowiedzi J. K. (1) a odmówił tego przymiotu wyjaśnieniom oskarżonego.

Sąd ustalił (punkt 36 części rozstrzygającej, punkt XLVIII części wstępnej zaskarżonego wyroku), że A. S. płacił około 20 gr za litr paliwa na fikcyjnej fakturze. O takiej szacunkowej (18-20 gr) cenie mówi D. P. (1) (k. 6565) stąd ustalenie

to nie jest dowolne, nawet jeśli J. K. (1) podawał kwoty podobne choć niższe - kilka – kilkanaście gr za litr paliwa na fakturze (k. 14703v).

Obrońca odwołuje się do zeznań innych odbiorców paliwa: K. F. (k.20788, 3998-4000, 3998v), T. J. (k.20789, 4542-4551), J. M. (k.20797, 4581-4582), P. P. (3) (k.20796, 6303), S. P. (k.20797, 4397), J. C. (k.21432v-21433, 6958-6969, 6959), i S. S. (2) (k.21433, 3259), którzy, jak zeznają, kupowali paliwo od firm (...) lub K. J. K. (1). Skarżący podnosi, że ich sytuacja była analogiczna jak oskarżonego A. S., lecz nie przedstawiono im zarzutów. Gospodarzem skargi zasadniczej jest oskarżyciel to on decyduje, w granicach prawa, kogo i o co chce oskarżyć. Rzeczą Sądu jest natomiast rozstrzygnąć, w ramach podmiotowych i przedmiotowych aktu oskarżenia o sprawstwie, winie oraz ewentualnej karze. Z faktu, że prokurator nie zdecydował się na oskarżenie określonych osób np., dlatego, że dowody w jego przekonaniu były niewystarczające nie można logicznie wyprowadzić wniosku o trafności lub nie skierowania aktu oskarżenia przeciwko innym ani o wiarygodności wyjaśnień pomawiających wszystkie te oskarżone i nieoskarżone osoby.

W realiach sprawy brak jest dowodów wskazujących, że wymienieni świadkowie wiedzieli, że faktycznym sprzedawcą jest inny podmiot niż figurujący na fakturze a paliwo które otrzymali pochodzi z czynu zabronionego. Można rozważać, czy nie są pokrzywdzonymi oszustwem, ale jak podniesiono nie jest to rzeczą Sądu w tym postępowaniu. Sytuacja oskarżonego A. S. była odmienna, co wykazano wyżej: od innej osoby kupował paliwo bez faktury i za nie płacił, a u innej osoby zamawiał i otrzymywał fakturę osobno płacąc za jej wystawienie, by kamuflować faktyczne pochodzenie z czynu zabronionego używanego w firmie paliwa. W wypadku legalnego, acz droższego paliwa oskarżony nie musiałby przecież posiłkować się fikcyjnymi fakturami za które płacił.

S. W. (1), J. K. (1) i P. B. nie mówią w jaki sposób oskarżony prowadził księgi rachunkowe. Mówi o tym oskarżony (k.5959, 14315). Wskazuje przecież, że został obciążony karą przez Urząd Skarbowy (faktycznie Urząd Skarbowy w B. ustalił wyższą kwotę zobowiązania podatkowego – k. 22201-22202, por. też inne decyzje podatkowe dotyczące oskarżonego – k. 22205-22206, 22204, 22203, 22200, 22199, 22201-02) ponieważ w deklaracji podatkowej ujął faktury wystawione przez J. K. (1) w czasie gdy nie był jeszcze podatnikiem VAT. Widać z tego, że A. S. uwzględnił „puste” faktury w urzędzeniach księgowych swojej firmy. Taki przecież był cel pozyskiwania faktur: by dokumentować legalne pochodzenie używanego w przedsiębiorstwie transportowym paliwa i dokonywać rozliczeń podatkowych. Logiczne jest, oskarżony więc że fikcyjne faktury były uwzględniane w księgach rachunkowych.

Obrońca odwołuje się do zasady swobody działalności gospodarczej, znaczenia ceny i prawa wyboru przez przedsiębiorcę oferty handlowej. Rzecz tylko w tym, że wolność działalności gospodarczej musi polegać na uczciwej konkurencji, przestrzeganiu przez podmioty uczestniczące w grze rynkowej tych samych reguł, w tym postępowania w ramach wyznaczonych przez porządek prawny. W tym wypadku oskarżony obniżał koszty działalności gospodarczej kupując paliwo pochodzące z czynu zabronionego po niższej od rynkowej cenie jednocześnie korzystając (tak jak przedsiębiorcy kupujący legalny olej napędowy) z możliwości obniżenia podatkowej części kosztów tej działalności przy użyciu faktur poświadczających niezaistniałe zdarzenia gospodarcze.

Z tych powodów zarzuty i wnioski apelacji obrońcy oskarżonego były niezasadne a stanowisko Sądu I instancji odnośnie sprawstwa, winy i prawnokarnej oceny zachowania oskarżonego nie nasuwało wątpliwości.

Kwestia przedawnienia karalności przestępstwa skarbowego zarzucanego oskarżonemu A. S. została omówiona w punkcie 2. niniejszego uzasadnienia.

Orzeczona wobec oskarżonego A. S. kara pozbawienia wolności i grzywny nie razi niewspółmierną surowością, właściwie uwzględnia limitującą funkcję stopnia winy, stopień karygodności przypisanego mu występku oraz okoliczności charakteryzujące cechy osobowości, niekaralność (k.21972), sytuację rodzinną, ustabilizowany sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, rozmiar i czas przestępczej działalności. Ustalony trzyletni okres próby w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności jest konieczny dla wdrożenia

oskarżonego do przestrzegania prawa, a ustalona stawka dzienna grzywny uwzględnia sytuację majątkową i rodzinną A. S. oraz jego możliwości zarobkowe.

Zasadnie prokurator podnosi, że Sąd Okręgowy z obrazą art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. orzekł o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności pomijając obowiązkowe oddanie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego. Wszak A. S. przypisano występki, z którego popełnienia uczynił sobie stałe źródło dochodu (art. 65 § 1 k.k.), konieczne było poddanie oskarżonego dozorowi kuratora (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06.12.2012 r., IV KK 306/12, Legalis). Przeoczenie powyższego przez Sąd Okręgowy musiało skutkować zmianą zaskarżonego wyroku stosownie do wniosku apelacji prokuratora (art. 437 § 2 k.p.k.).

5. Niezasadna była apelacja prokuratora podnosząca, że kara pozbawienia wolności orzeczona wobec **D. P. (1)** jest rażąco łagodna z powodu zastosowania warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Wyrok Sądu Okręgowego w części dotyczącej przypisania oskarżonemu występku z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k., w zw. z art. 273 kk, w zw. z art. 77 pkt 1 ustawy o rachunkowości z 29.09.1994 r. przy zast. art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. nie był kwestionowany. Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się okoliczności pozwalających na ingerencję z urzędu w to rozstrzygnięcie w zakresie sprawstwa, winy i kwalifikacji prawnej.

O powodach uchylenia zaskarżonego wyroku wobec D. P. (1) w zakresie przypisanego przestępstwa skarbowego i umorzenia postępowania w tym zakresie była już mowa w punkcie 2.

Sąd odwoławczy podziela, przekonanie Sądu I instancji o braku konieczności orzekania wobec oskarżonego bezwzględnie kary pozbawienia wolności.

Stosownie do art. 69 § 1 k.k. w brzmieniu do dnia 1 lipca 2015 r. (art. 4 § 1 k.k.) sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Tak więc przesłanką zasadniczą, rozstrzygającą o wyborze kary w postaci bezwzględnej, albo z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest to, która z nich zrealizuje cele wobec sprawcy przestępstwa. Chodzi więc o wyrobienie sobie przeświadczenia o pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej biorąc pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (art. 69 § 2 k.k. w brzmieniu do 1 lipca 2015 r.).

To prawda, że D. P. (1) przez stosunkowo długi czas (od 21.12.2004 r. do 20.02.2007r.) popełniał przestępstwo przeciwko mieniu i dokumentom, którego przedmiotem było 470 750 litrów paliw płynnych wartości 1 623 900,13 zł, i współdziałał z innymi oskarżonymi. Przekonuje to o poważnym ładunku społecznej szkodliwości przypisanego czynu oddziałującego przecieź na umniejszenie dochodów podatkowych Skarbu Państwa. Z drugiej strony D. P. (1) pośredniczył w przekazywaniu fikcyjnych faktur między ich wystawcami a odbiorcami i poszukiwał tych ostatnich nie odgrywał więc wiodącej roli jak np. S. W. (1). Oskarżony nie był też karany, a od czasu popełnienia przez niego przestępstwa upłynęło ponad 10 lat przez które D. P. (1) prowadził ustabilizowany tryb życia i przestrzegał porządku prawnego.

Trzeba wyraźnie stwierdzić, że oskarżony ma prawo do obrony. W jego ramach ma prawo nie przyznawać się do zarzucanych czynów (trudno, by wtedy okazywał skruchę) i swobodnie kształtować swe wyjaśnienia, także w sposób, który prokurator uznaje za sprzeczny z innymi dowodami. Poczytywanie tych okoliczności, jako obciążających (apelacja str. 27) musi budzić zdumienie. Z kolei za poważne nieporozumienie Sąd Apelacyjny chce uznawać upatrywanie rażącej, niewspółmiernej łagodności w tym, że Sąd I instancji wymierzył karę niższą niż wnioskowana przez prokuratora w przemówieniu końcowym (apelacja str. 26).

W rezultacie przeświadczenie Sądu Okręgowego, że oskarżony D. P. (1) będzie przestrzegał porządku prawnego mimo warunkowego zawieszenia wykonania kary jest uzasadnione a przeciwne zarzuty i wniosek apelacji prokuratora niezasadne.

Z powodów omówionych już w punktach 3 i 4 niniejszego uzasadnienia zasadny był zarzut apelacji prokuratora obrazu art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. stąd konieczna była zmiana zaskarżonego wyroku w punkcie 41 części rozstrzygającej i oddanie oskarżonego D. P. (1) pod dozór kuratora sądowego w okresie próby.

6. obrońca oskarżonego **S. W. (1)** kwestionuje wyrok w całości.

O powodach uchylenia zaskarżonego wyroku wobec S. W. (1) w zakresie przypisanego przestępstwa skarbowego, umorzenia postępowania w tym zakresie i jego konsekwencjach była już mowa w punkcie 2.

Mimo zarzucenia w apelacji zarówno obrazu przepisów postępowania (art. 7 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 410 k.p.k.) jak i błędu w ustaleniach faktycznych to w istocie obrońca twierdzi, że wyrok oparty jest o wadliwą podstawę faktyczną wskutek przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów.

Mimo tej uwagi wypada odnieść się do twierdzeń apelującego o naruszeniu przepisów procesowych.

Art. 4 k.p.k. wyraża ogólną zasadę prawa – zasadę obiektywizmu . Stanowi ona dyrektywę kierunkową, której realizacji, konkretyzacji służą przepisy szczegółowe i to one mogą stanowić podstawę skutecznego zarzutu odwoławczego (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2011 r., III KK 335/10, LEX nr 736755). To, że Sąd ocenił dowody inaczej niż oczekiwała strona nie wskazuje, że z góry, przed ukończeniem postępowania dowodowego, miał określony obraz sprawy, kierował się uprzedzeniami, nierówno traktował strony.

Wielokrotnie artykułowany jest w orzecznictwie trafny pogląd, że przekonanie sądu I instancji o wiarygodności jednych i niewiarygodności innych dowodów korzysta z ochrony art. 7 k.p.k. i jako takie uchyla się od ingerencji sądu odwoławczego wtedy, gdy jest poprzedzone ujawnieniem na rozprawie głównej całokształtu istotnych okoliczności sprawy w sposób podyktowany obowiązkiem dociekania prawdy i jest wyrazem rozważenia, zgodnie z regułami poprawnego rozumowania, doświadczeniem życiowym i wskazaniem wiedzy, wszystkich ważkich okoliczności przemawiających na korzyść i niekorzyść oskarżonego (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1974r., Rw 618/74, OSNKW 1975, z. 3-4, poz. 47).

Tak jest niniejszej sprawie. Nawet, jeśli wyrażona nader ogólnie w pisemnych motywach (co tylko do pewnego stopnia tłumaczy obszerność materiału dowodowego i potrzeby czytelności uzasadnienia), to ocena ta mieści się w granicach sędziowskiego przekonania wywiedzionego z bezpośredniego kontaktu ze źródłami dowodowymi i nie wykazuje sprzeczności z zasadami logicznego rozumowania, doświadczeniem życiowym i współczesną wiedzą. Mogące powstać obawy co do słuszności orzeczenia a to z powodu lakoniczności omówienia przyjętej wersji zdarzeń i odrzucenia wersji przeciwnej upadają w konfrontacji z zebrany materiał dowodowy.

Skarżący poza podniesieniem, że ocena dowodów dokonana przez Sąd Okręgowy jest dowolna, jednostronna, pomija dowody korzystne dla skazanego (art. 410 K.p.k.) koncentrując się na dowodach obciążających nie podaje jakich uchybień w zakresie zasad poprawnego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dopuścił się Sąd, jakie ujawnione na rozprawie okoliczności pominął, bądź dlaczego postępowanie dowodowe jest niekompletne. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku nie może być gołosłowny i poprzestawać na zakwestionowaniu oceny Sądu lecz musi wskazywać konkretne uchybienia prowadzące do wadliwych ustaleń, czego w apelacji zabrakło.

Obrońca pomija, że oskarżony S. W. (1) na rozprawie przyznał się do zarzucanych czynów (19983-19984) wskazując, że dostawcą paliwa był P. S. (1), a faktur oskarżenia P. B., K. W. (1) i J. K. (1). Zaprzeczył tylko, że dostarczał faktury lub paliwo R. M. (1) a Z. M. wiedział o pochodzeniu paliwa z czynu zabronionego i fikcyjności faktur. Sąd Okręgowy dał wiarę tym wyjaśnieniom poza okolicznościami dotyczącymi oskarżonego Z. M., czego skarżący nie kwestionuje. Tę

relację oskarżonego potwierdza przecież P. B. gdy mówi, (k.21433v), że wiedział, że proceder polegał na dostarczaniu faktur bez paliwa, i (k.21434) wystawiał „puste” faktury paliwowe które odbierał S. W. (1). Tak samo tyle, że szerzej opisuje rolę oskarżonego J. K. (1) (k.5005-5006, 5079-5080, 5416, 6447, 13528-13531, 13806-13812) wskazując, że został wprowadzony przez K. W. (1) i S. W. (1) w przestępczą działalność polegającą na wystawianiu i sprzedaży fikcyjnych faktur paliwowych (w czym zastąpił K. W. (1)), do których dane wskazywał mu K. W. (1) i S. W. (2) i z oboma musiał się dzielić zyskami ze sprzedaży „pustych” faktur, a oni partycypowali w jego kosztach związanych z uzyskaniem fikcyjnych faktur paliwowych od A. K. (2). W. K. przyznaje (k.14831), że prowadząc firmy (...) pełnił podobną jak żona rolę - wystawiał fikcyjne faktury na paliwa. Zbieżnie z cyt. relacjami wyjaśnia D. P. (1) (k.6464-6465), który dostarczał odbiorcom „puste” faktury wystawiane przez firmy (...). Jego zdaniem S. W. (1) był organizatorem obrotu paliwami i fikcyjnymi fakturami i jemu lub K. W. (1) przekazywał zapłatę za dostarczone „puste” faktury. Tak samo rolę S. W. (1) opisuje P. S. (1) (k. 5989-5990, 6072-6073, 15068-15069, 19982) wskazując, że był on organizatorem odbiorców paliwa i firm dostarczających fikcyjnych faktur legalizujących pochodzenie paliw faktycznie pochodzących z czynu zabronionego. Oskarżony P. S. (1) dodaje (k.6072), że W. K. i S. W. (1) zaproponowali, że gdyby miał kłopot z paliwem to mogą je dostarczyć i jak nie miał paliwa to dostarczali swoje. Przytoczone wypowiedzi są spójne, wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają, ale też znajdują potwierdzenie w innych dowodach (faktury kupna – sprzedaży paliw wystawiane przez firmy (...), (...) A. K. (2), (...) S. W. (1), (...) P. B., G. K. W. (1), K. J. K. (2)). Tak więc, jak wskazano, kwestionowane w apelacji ustalenia znajdują oparcie w przytoczonych dowodach.

Ogólnie trafne są przytoczone w apelacji poglądy doktryny i orzecznictwo dotyczące sposobu rozumienia formy zjawiskowej pomocnictwa, oraz znamion paserstwa i fałszu intelektualnego. Obrońca nie wskazuje jednak jakie znaczenie mają one dla możliwości przypisania oskarżonemu występków w takim kształcie jak to uczynił Sąd I instancji.

S. W. (1) wyjaśnia (k.19983), że dostawcą paliwa był P. S. (1). Ten zaś mówi, że nielegalne paliwo, którym obracał pochodziło od W. K., gdzie było wytwarzane poprzez mieszanie komponentów, lub były to substancje ropopochodne nie będące paliwami silnikowymi (k. 15068, 15069, 19982). Paliwa te pochodziły więc (zależnie od czasu popełnienia) z czynów zabronionych z art. 21 Ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych z dnia 10 stycznia 2003 r. (Dz.U. Nr 17, poz. 154), art. 23 Ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych z dnia 23 stycznia 2004 r. (Dz.U. Nr 34, poz. 293), art. 31 Ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z dnia 25 sierpnia 2006 r. (Dz.U. Nr 169, poz. 1200), lub art. 73a k.k.s. A. P. mówi (k.5493), że paliwo, którego pochodzenie legalizował fikcyjnymi fakturami kupował od kierowców którzy je „zaoszczędzili”, jego źródłem było więc czy zabroniony kradzieży.

Jest przy tym logiczne, że skoro ostateczni odbiorcy faktur nie opisujących realnych zaszczości gospodarczych poszukiwali podmiotów gotowych takie dokumenty wystawiać i za ich wystawienie chcieli płacić, to używane przez nich paliwo, którego legalne pochodzenie miały pozorować „puste” faktury, faktycznie pochodziło z czynu zabronionego.

Nie nasuwa wątpliwości stanowisko Sądu Okręgowego odnośnie sprawstwa, winy i kwalifikacji prawnej przestępstw przypisanych oskarżonemu S. W. (1).

Orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i grzywny za poszczególne występki nie rażą niewspółmierną surowością. Uwzględniają okoliczności podmiotowe i przedmiotowe istotne z punktu widzenia społecznej szkodliwości, stopień winy, właściwości i warunki osobiste oskarżonego a także pozostałe okoliczności mające wpływ na wymiar kary a ustalona stawka dzienna grzywny nie traci z pola widzenia sytuacji majątkowej, zarobkowej i rodzinnej S. W. (1).

Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 90 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. Sąd odwoławczy orzekł wobec oskarżonego S. W. (1) kary łączne 2 (dwóch) lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 250 stawek dziennych grzywny po 100 złotych każda oraz łączny zakaz prowadzenia działalności w zakresie obrotu

paliwami płynnymi na okres 6 lat. O rozwiązaniu kary łącznej orzeczonej przez Sąd I instancji była już mowa w punkcie 2.

W zakresie wymiaru kary łącznej względniejsze (art. 4 § 1 k.k.) dla oskarżonego były przepisy ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r., choćby z powodu górnej granicy kary łącznej grzywny.

Orzekając karę łączną należało uwzględnić bliski związek podmiotowo - przedmiotowy między realnie zbiegającymi się przestępstwami o podobnym poważnym ładunku społecznej szkodliwości, popełnionymi w niewielkich odstępach czasowych i godzącymi w te same dobra chronione a także niekaralność i ustabilizowany tryb życia oskarżonego. To prawda, że od czasu popełnienia przypisanych występów upłynęło ponad 10 lat i w tym czasie S. W. (1) przestrzegał porządku prawnego. Jednak w trwającej ponad 3 lata przestępczej działalności pełnił istotną organizatorską rolę, a jej przedmiotem było pochodzące z przestępczej działalności paliwo wartości ponad 60 milionów złotych. Nie było więc podstaw do dalszego łagodzenia kary łącznej pozbawienia wolności do poziomu pozwalającego na rozważanie zastosowania warunkowego zawieszenia jej wykonania.

7. Rację ma prokurator kwestionując orzeczenie o kosztach procesu (punkt 55 zaskarżonego wyroku). Chodzi nie tyle o zarzut obrazy prawa procesowego, co twierdzenie o wadliwych ustaleniach faktycznych. Skarżący nie wskazuje na przekroczenie normy kompetencyjnej z art. 624 § 1 k.p.k. tylko wadliwe, bo dowolne uznanie, że uiszczenie tych kosztów sądowych byłoby dla oskarżonych zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów o czym przekonuje treść uzasadnienia apelacji. Z art. 627 k.p.k. wynika, że zasadą powinno być obciążenie skazanych kosztami sądowymi, zaś odstępstwo od niej winno mieć wyjątkowy charakter, uwarunkowany istnieniem przesłanek z art. 624 § 1 k.p.k. (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 13 listopada 2014 r., II AKa 232/14, Legalis). Sąd I instancji nie przedstawił przesłanek uznania, że z racji sytuacji rodzinnej, rozmiaru dochodów, położenia majątkowego oskarżeni nie są w stanie ponieść przypadających od nich kosztów sądowych poprzestając na odwołaniu się do wymierzonych grzywien i orzeczonych przepadek korzyści majątkowych. Sąd Apelacyjny nie dostrzega powodów do odstąpienia od wskazanej wyżej reguły w stosunku do oskarżonych. W konsekwencji zmieniono zaskarżony wyrok obciążając wszystkich oskarżonych obowiązkiem poniesienia wydatków związanych z postępowaniem karnym w częściach w jakich zostali skazani (art. 437 § 2 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k.) i wymierzono opłaty oskarżonym co do których kary w postępowaniu odwoławczym nie zmieniły się, a sami apelacji nie wnieśli:

- W. K. i P. S. (1) po 4300 zł (art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych, tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn.zm.),

- R. L. 9300 zł (art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych, tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn.zm.),

- R. B. 3180 zł (art. 2 ust. 1 pkt 3, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych, tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn.zm.),

- K. M. 680 zł (art. 2 ust. 1 pkt 3, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych, tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn.zm.),

8. Z tych wszystkich powodów orzeczono jak w części rozstrzygającej wyroku.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego w części skazującej orzeczono na podstawie art. 633 k.p.k., art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 2, 3, 5, art. 3 ust. 1, art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn.zm.), wobec oskarżonych: S. W. (1), Z. M., A. S., D. K., D. P. (1), a wobec K. P. na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2, art. 3 ust. 1, art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r.).

Sąd zwolnił oskarżonych: P. S. (1), R. L., K. P., W. K. i R. D. od wydatków postępowania odwoławczego, ponieważ nie byłoby słuszne by je ponosili skoro nie wnieśli środka odwoławczego, a powody korekty wyroku Sądu Okręgowego nie leżały po ich stronie (art. 624 § 1 k.p.k.)

SSA Wiesław Pędziwiatr SSA Cezariusz Baćkowski SSA Witold Franckiewicz